

la tribuna

És perillós tenir raó quan el Govern està equivocacat

Les dues opcions que hi ha a curt i mitjà termini són o més deute o més impostos

LLUÍS M. BARROS

“Proclamo en veu alta la llibertat de pensament i que es mori el que no pensa com jo.”

Voltaire (1694-1778), filòsof i escriptor francès.

El títol també és una frase de Voltaire i s'hi podria afegir que a Andorra potser és més perillós, i no és res personal, però molt sovint qualsevol diferència amb la doctrina oficial suposa ser catalogat de poc patriota i mal andorrà, arribant inclús a comportaments sectaris.

Ja hi ha pressupostos de l'administració central per al 2017 i per valorar-los en la seva globalitat millor veure'ls en una perspectiva dels comptes dels darrers deu anys (vegeu quadre).

Si ser un bon patriota és gastar 465 milions més del que s'ingressa, despesa que no genera cap riquesa per al país (el 80% dels ingressos són despesa corrent), i quasi duplicar el deute (90%), que a final del 2017 rondarà els 950 milions, aleshores potser seria recomanable revisar el significat de la paraula *patriota*, o anar amb cura en l'ús de la paraula, perquè alternatives a aquestes actuacions n'hi ha i millorables.

Per catalogar uns pressupostos com a socials o solidaris cal mirar no solament la destinació dels diners (la despesa), sinó també l'origen dels ingressos.

Com es pot veure en el quadre, els ingressos de l'administració central de l'any 2014 es van reduir 21 milions respecte al 2013, i té previst recuperar aquest any el nivell d'ingressos de l'any 2013, sempre que es compleixi el pressupost de l'exercici.

Com és possible que amb una pressió fiscal creixent s'hagi in-

Xifres en € milions	Liquidacions	Pressupostos								
		Any 2008	Any 2010	Any 2011	Any 2012	Any 2013	Any 2014	Any 2015	Any 2016	Any 2017
Ingressos		316,9	304,0	308,2	368,0	392,1	371,0	389,8	395,0	415,1
Despesa corrent		-133,4	-134,9	-136,1	-136,4	-138,6	-140,4	-145,5	-158,9	-157,5
Despesa financera		-23,3	-10,7	-18,8	-29,3	-23,8	-21,4	-17,5	-18,2	-15,8
Transferències corrents		-73,9	-88,0	-116,6	-108,7	-123,0	-119,5	-137,1	-191,9	-207,0
Resultat operatiu		86,2	70,4	36,7	93,6	106,7	89,8	89,6	26,1	34,8
Inversions		-118,6	-57,7	-34,1	-135,1	-36,7	-40,2	-46,0	-48,4	-52,1
Transferències de capital		-66,7	-65,6	-53,4	-45,4	-54,3	-55,4	-57,9	-6,0	-8,3
Resultat exercici		-99,2	-52,9	-50,9	-86,9	15,7	-5,9	-14,3	-28,2	-25,6
Dèficit acumulat		-99,2	-268,7	-319,6	-406,5	-390,8	-396,6	-410,9	-439,1	-464,7
Deute		502,3	716,7	767,9	852,0	868,4	897,2	900,4	928,6	954,2

gressat menys?

La reconversió de l'ISI bancari en IGI va tenir un impacte negatiu de 39,6 milions en la recaptació dels impostos indirectes de l'exercici del 2013 respecte al 2012 (de 301 a 276 milions)

	ISI	IGI
Any 2008	€ 53,2	
Any 2009	€ 37,9	
Any 2010	€ 51,6	
Any 2011	€ 49,7	
Any 2012	€ 56,1	
Any 2013		€ 16,5
Any 2014		€ 36,0

I l'administració central va minimitzar aquest impacte cobrant els dividends de l'STA i FEDA (47,2 milions) corresponents als exercicis 2009, 2010, 2011 i 2012. L'exercici del 2014 ja no hi havia aquest ingrés extraordinari i els ingressos de l'administració així ho reflecteixen.

Qualsevol modificació que generi una reducció d'ingressos,

amb la mala situació financera de l'administració central, no sembla una decisió gaire patriòtica, i compensar aquest descens dels ingressos implementant un impost de la renda de les persones físiques que solament s'apli-

ca als assalariats no sembla una decisió solidària ni de caire social, però és que a més és una mesura regressiva per a la recuperació econòmica.

Si a aquestes decisions difícils de justificar sobre els ingressos,

se'ls afegeix la incapacitat de fer front a la reforma de l'administració, la reforma sanitària i la viabilitat de la CASS, amb la sagina econòmica que ha representat i està representant per a les arques de l'Estat, el panorama no sembla gens engrescador. És clar que sempre hi ha el recurs de parlar dels vehicles elèctrics i de la inversió estrangera, que a hores d'ara deu estar fent cua a la frontera en espera d'algun acord duaner.

Sembla doncs que les dues opcions que hi ha a curt i mitjà termini són o més deute o més impostos... a llarg termini es veuen núvols amenaçadors a l'horitzó, però en política i a Andorra el llarg termini no existeix, correspon a una nova legislatura i ja s'ho trobaran els que arribin.

“Curiosament, els votants no se senten responsables dels fracassos del govern que van votar.”

Alberto Moravia (1907-1990).
Escriptor italià.